

Publicerad 2004-05-13 07:15 av Idun 1

Ingen hör mina rop

Jag stack mig
på en tagg.
Det blöder
det gör ont.

Jag ropade på hjälp,
men ingen hörde
mina rop.

Alla var döva och blinda
de har sina egna liv.
Ingen bryr sig om mitt.

Solen lyser
men inte för mig.
Jag är övergiven
i mitt eget skal
ska jag gömma mig.

Om någon hittar mig
och vill värma mig
lite så kanske
jag kan känna
att jag lever
här och nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Idun 1 med Poeter.se id #470 innehar upphovsrätten